

ת"פ 25557/07/11 - מדינת ישראל נגד יעקב טויזר

בית משפט השלום באשדוד

07 מאי 2014

ת"פ 25557-07-11 מדינת ישראל נ' טויזר

ת"פ 43503-02-13

בפני כב' השופטת גילת שלו
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
יעקב טויזר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד לנה לנצט

הנאשם וב"כ - עו"ד בן יהודה

קצין מבחן - מר פרדריק גוגנהיים

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על צירוף ת"פ 43503-02-13 (תל אביב) לתיק שבפניי.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לכב' השופט עוזיאל על מנת שיבוטל מועד הדיון שנקבע ליום 11/05/14 בפניו.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות שבכתב האישום, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בתיק המצורף.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 09/07/11, לאחר שאשתו עזבה את הבית ועברה לגור אצל הוריה, התקשר הנאשם אל המתלוננת ואיים עליה שאם היא לא תחזור הביתה הוא ייפגע בה.

ביום 12/07/11 התקשר הנאשם שוב אל המתלוננת, ולאחר שסירבה לבקשתו לשוב הביתה, איים עליה בכך שאמר לה שייפגע בה וששום שוטר לא יעזור לה, גם 10 שוטרים לא יעזרו לה.

בתאריך 20/05/11 תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה בפניה והיא נפלה אל המיטה.

הנאשם צירף את ת"פ 43503-02-13, במסגרתו הודה והורשע בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, בכך שבמהלך חודש ספטמבר 2012 החזיק בטלפון נייד מסוג איפון, אשר קיים חשד סביר שהוא גנוב, והסתבר כי הוא נגנב בחודש יולי 2012.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו עתר לקבל תסקיר שירות מבחן לצורך בחינת ביטול הרשעתו, כאשר התביעה הודיעה כי עמדתה לענישה מרתיעה.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי שירות המבחן סבר כי יש לנאשם בעיה בתחום השליטה בכעסים, ומאחר והנאשם שלל

צורך טיפולי בנושא, המליץ שירות המבחן להטיל עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

יצוין כי שירות המבחן התייחס בין היתר לעמדתה המגוננת של המתלוננת כלפי מעשיו של הנאשם, וניסיונו של הנאשם לטשטש בעייתיות כלשהי בדפוסי התנהגותו. יחד עם זאת, יש צדק בדברי הסניגור כי אין זה ראוי שהתביעה תשנה עמדתה לחומרא לאחר קבלת התסקיר, כאשר מלכתחילה עמדתה הייתה כי ניתן לסיים את התיק במאסר על תנאי ובענישה מותנית.

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, שכותרתו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו, ניתן משקל בכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה, על העונש להלום את חומרת העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם.

העבירות של אלימות במשפחה הן עבירות חמורות מאד, אשר הערך המוגן במסגרתן, הינו זכותו של האזרח להגנה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו בין כתלי ביתו.

העבירות נועדו בעיקר להגן על החוליה החלשה במשפחה מפגיעה של בעל הכוח הפיזי או הכלכלי, המנצל בין היתר את רגשות האהבה, הפחד, הבושה או התלות של הקרבן בו.

הענישה המוטלת על נאשמים בעבירות של אלימות במשפחה היא מגוונת ונעה בין צו מבחן ללא הרשעה לבין מאסר בפועל ממושך, כאשר כל מקרה נבחן לגופו, בשים לב בין היתר לחומרת ועוצמת האלימות, נסיבותיה, תוצאותיה, הישנות העבירות, המלצות שירות המבחן, השתלבות בהליך טיפולי, עמדת המתלוננת והסיכוי לחזרה לחיים משותפים.

בענייננו, העבירות אותן ביצע הנאשם אינן מצויות ברף העליון של חומרה, הן האלימות הפיזית והן האלימות המילולית, ותיקים רבים דומים מסתיימים בענישה מותנית. נראה לי כי לאור העבירות המתוארות בכתב האישום, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.

הנאשם בעל הרשעות קודמות, אם כי לא בעבירות מי מן העניין, ונראה כי הוא עומד לדין לראשונה על עבירות בתוך התא המשפחתי. בהקשר זה לא ניתן להתעלם מחלופי הזמן מעת ביצוע העבירות ומעמדתה של המתלוננת אשר טענה כי אינה חשה מאוימת מפני הנאשם ולקחה על עצמה אחריות מסוימת לגבי האירועים, כאשר טענה כי הייתה ביניהם אלימות מילולית הדדית.

כמובן שלא ניתן להתעלם מעמדת שירות המבחן, ואולם כאמור אינני סבורה כי ניתן להשתמש בתסקיר על מנת לסגת מעמדתה הראשונית של המאשימה לעונש.

באשר לעבירה שצורפה, מדובר בעבירה שרף העונש ההולם בגינה נע סביב מאסר על תנאי וקנס, ובנסיבות שתיאר הנאשם, כאשר הוא השיב את הנכס לבעליו מיד כאשר גילה שהוא נגנב ממנו, אני סבורה כי אין מקום להחמיר עם

הנאשם בנוגע לעבירה זו.

לאור האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה נוספת בה הורשע בתיק זה.

2. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך ₪ 1,500 שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע למשך שנתיים מהיום. לא יחתום, יאסר למשך 5 ימים.

הפיקדון שהופקד בתיק המעצר יושב לנאשם על פי פרטים שימציא למזכירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבימ"ש מחוזי ב"ש.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

הוקלד על ידי אלינה שליאכטיצ'נקו